

4. Гринюк Р. Правова держава і демократія: питання взаємодії та взаємозв'язку / Р. Гринюк // Право України. – 2010. – № 7. – С. 43–50.
5. Кіслова О. С. Політична культура молоді / О. С. Кіслова // Гілея. – 2011. – Вип. 45. – С. 4.
6. Позняк Д. Рефлексивні механізми свідомості виборців / Д. Позняк // Соціальна психологія. – 2004. – № 3(5). – С. 22–38.
7. Порошенко набрав більше 50% у переважній більшості областей – екзит-пол 25 травня 2014 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://tsn.ua/vybory-2014/vybory-prezidenta/poroshenko-nabrav-bilshe-50-u-perevazhniy-bilshosti-oblastey-ekzit-pol-351391.html>
8. Україна-2014: рік тяжких випробувань. – К.: Центр Разумкова, 2015. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.razumkov.org.ua/upload/Pidsumky_2014_2015_A4_fnl.p

Сіра О.В.

аспірант,

*Одеський національний університет
імені І.І. Мечникова*

МОЖЛИВІ МОДЕЛІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ СТРАТЕГІЇ КОРЕЇ ПІСЛЯ ОБ'ЄДНАННЯ

Після виступу Президента Республіки Корея (РК) Пак Кин Хе в німецькому місті Дрезден два роки тому в березні 2014 р., питання об'єднання Корейського півострова знову перейшло в активну дискусійну площину, викликавши певний резонанс серед експертів і дослідників, які займаються даною проблематикою [2]. Звичайно ж, цей резонанс – не щось нове в історії даного питання. Наприклад, після успішної реалізації німецької моделі об'єднання, експерти почали дискутувати стосовно корейської уніфікації, спираючись вже не на абсолютній військовій перемоги однієї сторони над іншою (як це було в роки біполярного протистояння); після об'єднання Німеччини, дане явище розглядалося скоріше з точки зору економічного і політичного поглинання однієї сторони іншою. Однак особливе місце в науково-дослідницькому середовищі займає проблема моделювання подальшого розвитку ситуації на Корейському півострові після самого факту об'єднання, адже майбутнє після настільки обговорюваного й багатьма бажаного воз'єднання на сьогоднішній день бачиться доволі примарно.

Якщо все ж таки спробувати змоделювати ситуацію, в якій території Півночі Корейського півострова буде поглинена Півднем, можна припустити три найбільш ймовірних, на думку автора, шляхи розвитку подій на півострові (стратегічні альтернативи, які з'являться перед урядом об'єднаної Кореї): (1) по-перше – продовження тісної співпраці зі США; (2) по-друге – перетворення на незалежного регіонального актора з можливою перспективою майбутнього лідерства в системі; (3) по-третє – зближення і тісне співробітництво з КНР. Потрібно відзначити, що багатостороння угода в сфері безпеки, тим паче ефективні механізми колективної безпеки навряд чи будуть

втілені в майбутньому, і на це існують найрізноманітніші причини, тому не має сенсу розглядати це як дійсний варіант розвитку подій.

(1) В даному випадку уряд об'єднаної Кореї продовжує тісно співпрацювати з Вашингтоном (хоча швидше за все будуть спостерігатися трансформації альянсу в тій чи іншій мірі). Корея може підтримувати такий рівень відносин з багатьох причин. Наприклад, новоствореному актору буде як і раніше необхідна наявність «ядерної парасольки», також фактор цих відносин буде мати значення в процесі інтеракції з іншими суб'єктами в Північно-Східній Азії, а саме з КНР, РФ та Японією [1].

Наявність подібного рівня співпраці зі США також може зняти питання витрат на забезпечення обороноздатності країни, з огляду на те, що об'єднана Корея і так зіткнеться з економічними труднощами через сильні відмінностей за багатьма критеріями Півночі та Півдня (що потребуватиме значних реформувань, трансформацій і, відповідно, фінансових ресурсів).

Однак, можна припустити, що об'єднання підштовхне і певні зміни за даним напрямком. Наприклад, наріжним каменем може стати питання подальшої необхідності знаходження американських баз, армії на території Корейського півострова. Також, без північнокорейської загрози, зусилля альянсу, найімовірніше, можуть бути перенаправлені в сторону ще більш загальних цілей за межами регіону ПСА, в інші частини світу.

(2) Цей варіант реалізується у випадку, коли Корея відмовляється від союзу зі США, прагнучи проводити незалежну зовнішню політику, і навіть, можливо (але, в реальності, швидше за все, не буде реалізовано), збереже ядерну зброю як КНДР. Даний сценарій може статися в результаті, як мінімум, збільшення можливостей та зростання рівня ідентичності корейського народу [4].

Незалежна Корея буде розвивати більш тісні відносини з Китаєм та Росією, відходячи від США, але, в той же час, дотримуючись прагматичних зв'язків в рівній мірі з усіма цими акторами, використовуючи їх протиріччя заради власної вигоди; в цьому випадку така модель може зіграти дестабілізуючу роль для регіону і системи. Звичайно, є можливість, що прагматизм у зовнішній політиці в даному випадку буде виражений в іншій формі, і Корея буде прагнути зайняти місце посередника між даними державами, що навпаки стане позитивним фактором.

(3) В даному випадку новостворена Корея відходить від США, зближуючись з КНР. В якості фундаменту для зближення між урядом Кореї та Пекіном використовуватиметься, перш за все, співпраця даних суб'єктів в економічній сфері. Однак потрібно зазначити, що з усіх відзначених моделей подібний варіант в будь-якому форматі матиме цілий ряд перешкод на шляху. Наприклад, Корея буде стурбована потенціальним пануванням КНР в регіоні, ймовірно, також виникнуть і певні прикордонні суперечки в результаті об'єднання, що не дасть даним акторам перевести відносини на якісно новий рівень.

У Китаю також можуть виникнути певні претензії, об'єднання з послідовними трансформаціями в Кореї (яка на першому етапі, авжеж, ослабне, але через деякий час почне «відбудовуватися») може вбачатися і як загроза безпеці в країні, що в значному ступені перешкоджатиме цьому вектору відносин

[3]. В цілому, подібна модель буде, в принципі, переходом від одного альянсу з роллю відомої країни до іншого, успішність і стабільність якої буде доволі складно передбачити. Подібна альтернатива з вище зазначених найменш доцільна та вигідна для можливо об'єднаного в майбутньому Корейського півострова.

Список використаних джерел:

1. Korea after unification: an opportunity to strengthen the Korean-American partnership [Електронний ресурс] // Korean journal of defense analysis – Режим доступу: <http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/10163270009463977?needAccess=true>
2. President Park Geun-hye's Dresden Declaration [Електронний ресурс] // Center for strategic and international studies – Режим доступу: <http://cogitasia.com/president-park-geun-hyes-dresden-declaration/>
3. Rhetorical arsenal or honest rapprochement: China's Taiwan policy and Korean reunification [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://sinonk.com/2013/05/27/china-taiwan-korea-reunification/>
4. The perils of Korean unification [Електронний ресурс] // The Diplomat – Режим доступу: <http://thediplomat.com/2015/02/the-perils-of-korean-unification/>

Співак Д.П.

*кандидат політичних наук, докторант,
Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського*

УРБАН-КРАУДСОРСИНГ І УРБАН-КРАУДФАНДИНГ: ДО КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЇ ПОНЯТЬ

Сучасне місто (особливо мегаполіс) – складна структура з численними різноспрямованими процесами, безліччю відмінних конфронтаційних інтересів. Схема, за якою «один управляє, інші – очікують результатів», уже не спрацьовує. Місто стає «здоровим організмом», якщо до його управління залучено якнайбільше містян, мотивованих бажанням змінити публічні простори.

Формування такої філософії містянського буття є тенденцією останніх десятиліть у розвинених країнах. Натомість на пострадянському просторі урбаністичні проекти мають порівняно нижчу впроваджуваність, часто помітне превалювання індивідуального інтересу, який звужує турботу людини до приватного простору помешкання, не поширюючи його на публічний вимір. Вочевидь, у пострадянської людини «синдром власника» щодо об'єктів колективної власності ще уповні не сформований, відсутнє відчуття повноправного співвласництва своїм містом. Проте уже сьогодні впроваджуються проекти освоєння урбаністичних просторів за допомогою найрізноманітніших технологій. Серед останніх – краудсорсинг і краудфандинг. Краудсорсинг (як «колективний розум») продукує нові проекти «олюднення» урбаністичного простору, а краудфандинг (як колективне фінансування) – уможлиблює їх реалізацію за допомогою механізму